

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

VIII. Semel malus semper præsumitur esse malus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

dispositione privilegium mariti ejus filii heredibus prodest, cùmquod hi personam patris reprezentent: tum verò quod ipsa quoque natura non patiatur, ut mater durior, quam in maritum, sit in liberos ex eo suscepitos; quod his, alimenta aliunde non habentibus, ea ministrare tenetur mater, cuius viscerum pars quedam & portio sunt.

REGULA VIII.

Semel Malus semper præsumitur esse malus.

SUMMARIUM.

1. *Sensus & ratio Regule,*
2. *Allum malum consummatum supponentes,*
3. *Et ad idem mali genus restringenda.*
4. *Probacionem in convarium, admittit;*
5. *Et aliquando malitia confirmationem.*

1. **R**egula istius, ut jacet, sensus clarus est; quamvis enim qui libet homo bonus esse præsumatur: donec malus apparet, aut esse legitimâ probatione convinatur. *e. Unico de Scrutinio &c. fin. de Præsumpt. nihilominus, postquam semel quis vg. peierando aut pravaricando deliquerit, malus, sive perjurus & pravaricator tamdiu præsumitur, donec peccatum per poenitentiam expiatum, & animum mutasse appareat, aut probetur, ut etiam desumitur ex can. Parvuli 22. q. 5. c. Scribani 9. de Præsumpt. &c. Sicui 5. §. 2. ff. de Accusat. Ratio est; quia ex præteritis præsumuntur de statu futuro & præsenti, c. Mandata 6. de Præsumpt. neque enim mutatio animi; cùm sit quid facti, præsumitur; sed*

ex actibus contrariis probanda est, *i. Eum qui 2. ff. de Probat. & c. Majores 3. de Baptismo*, cuius §. fin. dormientes & ridentes, qui ante amentiam vel somnum à Baptismo fuere alieni, baptizari non permittuntur; quod, cùm mutatio non præsumatur, in eis contradictione proposuntur perseverare, intelligatur.

Non male tamen *Glossa & Interpp.* 2.

ceteri Regulam hanc restringunt, vel potius declarant *Imprimis; ut procedat*, quando actus malus fuit in fine; non in principio tantum, sive quando delictum, cùm posset, non fuit consummatum; quod à delicto inchoato liberè ac sponte defens videatur resipuisse. Deinde; ut procedat de eodem genere delicti: nec porrigitur ad diversa; cùm non eō ipsis; quod quis adulterinæ coniuerdinis sit reus, etiam usurarius aut homicida esse præsumatur, *Clarus §. fin. q. 21. n. 1. & Barbosa n. 8.*

Quæ contra Regulam sic declaratam adducuntur, facile diluvuntur. Opponi enim solet *Primò; quod quilibet præsumatur bonus, nisi probetur malus, c. Unico cit. & l. Merito 51. ff. Profectio.* Sed hoc verum duntaxat est, quando actus malus non præcessit, & præumptionem illam non enervavit; cùm enim mutatio in dubio non præsumatur, qui in aliquo genere semel malus est, talis perseverare præsumitur, donec appareat vel probetur in eo bonus.

Secundò, unus actus non sufficit; ut quis mercator, opifex, strenuus athleta dicatur. Ergo nec unus actus, ut præsumatur malus. Sed illatio hac nulla, lataque disparitas est inter mercatoris &c. malique appellations; quia mercatoris, opificis, athleta appellations ex ipsa nominum institutione denotant tractum, seu frequentiam certi generis actuum exercitium, usumque: nonetiam appellatio mali

B b b 5

tio mali in certo genere delicti; cum enim, qui semel pejeravit aut prævaricatus est, ejusmodi delicta facile repetitum, rationabilis ipsius juris præsumptio sit.

S. Tertiò, semel contumax non præsumitur semper contumax; cum semel peremptori citatus & contumaciter absens denuò citetur, c. Ex literis 2. de Dolo: quod minimè necessarium fore, si eum in contumacia perseveraturum lege præsumeretur; cum, qui non comparitus certò scitur, non citetur, Gaill. Lib. 1. Observat. 132. n. 8. Sed neque hæc instantia urget; cum enim secundò citati & non comparantis contumacia gravior sit, & gravioribus penis coercet, quâm non comparantis ad ejusmodi citationem primam, præsumptio perseverantiae in contumacia non ita vehemens est; ut contra eum, tanquam in contumacia perseveratum, sine nova citatione procedi possit; quia Jura & judiciorum ordo ad hoc exigunt; ut de contumacia manifeste & certius quâm ex ejusmodi præsumptione constet.

Quarto, juramenta Calumniæ, Fidelitatis, Obedientiae etiam à perjuris recipiuntur & exiguntur, c. Cum in Ecclesiis 10. de Majorit. quia, licet hoc procedat de juramentis, quæ cedunt in præjudicium jurantis, eumque onere sive obligatione gravant: non tamen procedit, neque ejusmodi personæ admittuntur ad juramenta ipsos ab onere relevantia & cedentia in præjudicium aliorum & in commodum jurantium, Glossa in c. cit. V. Juramentum, ubi Panormit. n. 4. & Lai man. n. 3.

REGULA IX.

Ratum quis habere non potest,
quod ipsis nomine non est ge-
lum,

SUMMARIUM.

1. Alieno nomine negotia variè geri:
2. Suoq[ue] nomine gesta rata quis habe-
re potest.
3. Ut Juris fictione ipsis sint.
4. Sensu Regula;
5. Quæ declaratur exempli;
6. Firmatur ratione;
7. Et impugnatur variis instantiis;
8. Quæ tamē Regulam vel non petunt,
9. Vel solummodo declarant.

G Erere hōc locō idem est, quod administrare; ut negotium gerere intelligatur is, qui id administrat. Alterius autem nomine negotium gerere dicitur. Imprimis is, qui gerit vel administrat id, quod scit nostrum & ad nos, non ad se, pertinere. Deinde qui, id ad alterum pertinere ejusque nomine geri, est protestatus, l. Neferius 34. I. Quid enim ff. de Negot. ges̄t. Demum is, inter quem & alterum intercedit amicitia; qui enim hujus fidem fecerit, negotium amici nomine gesſisse, prudenter judicatur, l. Si pupilli 5. §. 6. ff. eadēm Rubr. Peckius ad hanc Reg. n. 4.

Ratum habere est id, quod à non vero procuratore nostro nomine gestum est, comprobare & agnoscere, itaque facere suum, l. Quod enim 12. §. 1. ff. Rem rātam hab. Ut id, quod meo nomine gestum est ab alio, fictione Juris translativā à me gestum reputetur.

Est enim Fictio Juris triplex. In-
ductiva, Privativa, Translativa. In-
ductiva sive, ut etiam nuncupatur, af-
firmativa est, quâ lex vel canon singit el-
se, quod non est, vg. defunctum vive-
re in hæreditate jacente, l. Non minus
31. in fine ff. de Hæred. instit. Privati-
va, quâ è diverso non est singitur, quod
reipla